

દેશ હોય કે પચ્ચેશ, જ્યાં ગુજથતી છે ત્તીયાં ગુજથતી ભષાનું સ્ત્રી યનકિ પબ્ લીકેશન હોવું જ જોઈ. આ મથે વ્ત્રીયક તગિતમ્ત છે અને જુથ્થિયાતપણ. કાથ્થા હું ગુજથતી છું. મથી પહેલી જી ાખ મુદ્ ગુજથતીપણું છે. સમજ કે દેશ કોઈ પણ હોય, નાગરથકિ ક્ત્રીયાંત્યનો પણ હોય, જી ક મણસની જી ાખ તેમાં ક્પડાં કે ખોથક નહિપણ ભષા છે. પચ્ચેશમં આવીને આપણી જી ાખ વૈશ્વ થ્ત્રી વકિ બ્ની જાય છે, પણ તેથી આપણી મ્ત્રી જી ાખ મ્ત્રી નથી જતી. વળી ગ્ત્રી લોબ્લ વલ્લ ડમં હોવાનાં કાથ્થે આપણને આખી દુનયામં શું થય છે તેખ્બ છે પણ આપણે જ્ત્રીયાં છી તેસીડની કે જી સ્ત્રી ટ્ત્રી યેલયાનાં ગુજથતી સમજમં શું થય છે તેનથી ખબ્. ઘન જી ટથ્નેટ પર ભથ્ત્ત્રી ણાપાં કે સામ્યકિ નાં વાંચી તે આપણને આપણાં ગામ્મં કે શહેથ્મં શું થય છે તેપણ ખબ્ નથી પડતી. જી ટલે ના તે આપણે જ્ત્રીયાં છી તે ત્ત્રીયાંની આપણને ખબ્ છે કે ના તે આપણને જ્ત્રીયાંથી આવ્ત્રીયાં છી તે ત્ત્રીયાંની ખબ્ છે. આ સ્ત્રી થતિમં મ્ને મુદ્ વૈશ્વ થ્ત્રી વકિ હોવું ખટકે છે જેણે મુદ્ વશિ થ્ત્રી વ નાનું કથી નાંખ્ત્રીયુ છે. અહીં બ્ધ્ત્રીય મ્ને છે, સવિાય કે લખાયેલું અને છપાયેલું ગુજથતી, જે વાંચીને જ આપણી સવાદ પડતી હતી.

ભલે મ્હનિ, ઠે મ્હનિ કે ચદ મ્હનિ પ્ત્રી ય્કાશતિથય પણ આપણી મ્ત્રીમષામં પ્ત્રી ય્કાશતિથ્ત્રી કોઈ પબ્ લીકેશન હોવું જ જોઈ. જે દેશ-પચ્ચેશ અને સ્ત્રી યનકિ ગુજથતી સમજમં થ્ત્રી ચ્લપહલ અને ઘટના જી ની મહત્તિ આપત્ત્રી ક્ત્રી વું મ્દીયમ્ હોય જે આપણી પોતની ભષામં હોય. આ જુથ્થિયાત્ત્રી પહોંચી વળવા મટે ગુજથતી સમજ દ્ત્રી વાય પ્ત્રી ય્કાશતિથ્ત્રી ન્ત્રીયુગ્ લેટદ ગુથ્ત્રી જદ છે પણ તેની મહત્તિનું પ્ત્રી ય્થા મ્ત્રી યાદતિ છે અને મ્દીયમ્ અંગ્ત્રી થ્ત્રી છે જી ટલે ગુજથતી પ્ત્રી ય્કાશનની જુથ્થિયાતદેથ્ત્રી ઠેદ છે. અહીં જી સમ્જવું અઘટું છે કે જ્ત્રીયાં ગુજથતી છે, ગુજથતી સમજ છે, ગુજથતી ઉત્ત્રી સવો અને ઉજવણી થય છે, ઘથ્મં ગુજથતી બેલાય છે પણ ગુજથતી પબ્ લીકેશન નથી. અને નથી તે કેમ નથી..... કદાર પચ્ચેશમં આવીને આપણે બેલાયેલી ભષા અને લખાયેલી ભષા વચ્ત્રી યેનો ફ્ત્રી અને મ્હત્ત્રી ત્ત્રી ભૂલી ગયા છી. અથ્થા તે આપણને હવે તેવાતજ મ્હત્ત્રી ત્ત્રીની નથી લાગતી. મ્ને લાગે છે કે મ્ત્રી દ્ ગુજથતી બેલવું કે ખાવું તેગુજથતીપણાં સાથેનો બ્હુ સગવડયિો વ્ત્રીયવહાદ છે. જો ગુજથતી ભષાનાં લખાણ કે વાંચનની જુથ્થા ના લાગતી હોય તે ગુજથતી સંસ્ત્રી ક્ત્રીવીશેની આપણી સમ્જ બ્હુ છીછથી કહેવાય. કાથ્થા સંસ્ત્રી ક્ત્રીનો વાથ્ત્રી બેલાયેલી ભષા નહિપણ લખાયેલી ભષા જીવંતથપે છે. ભષાનાં મ્દીયમ્થી જ આપણાં સંસ્ત્રી કાદ અને સંસ્ત્રી ક્ત્રીસદી થી જીવંતથ્ત્રીને સદી સુધી જવાનાં છે. ગુજથતી સમજ વશિની કોઈ પણ વાતભથ્ત્રી 24 પ્ત્રી થત્ત્રી ભષા કે આંત્રીયથ્ત્રી ટ્ત્રી થયિ ભષામં છપાઈ હશે તેની ગંભીથ્ત્રી ટ્ત્રી નહિહોય જેટલી ગુજથતીમં લખાયેલી વાત્ત્રી હશે. કાથ્થા મ્ત્રીમષા સમજનું અને મણસનું મ્ને વાંચી પણ શકે છે અને લખી પણ શકે છે.

થેડા સમ્ય પહેલાં જી ક મ્ત્રી દ્ પાસેથી સાંભળ્ત્રીયું હુત્ત્રી કે ગુજથતી પબ્ લીકેશન શુદ્ધ હુત્ત્રી પણ તેમ્ત્રીતનહોત્ત્રીમ્ત્રી, જી ટલે લાંબુ ચલ્ત્રીયું નહિ ને બંધથ્ત્રીય ગત્ત્રી. હાલમં પણ કેટલાક ગુજથતીની ફ્ત્રીયાદ છે કે તેની નવી પેઢી ગુજથતી વાંચતી જ નથી. પચ્ચેશમં વસીને ગુજથતી ભષા સાથેનો આપણો સંબ્ધ કાચેપાકો થ્ત્રી જાય તેસમ્જાય જી મ્ને છે પણ તેને સ્ત્રી વીકાથીને ઠેસી જવાની શું જુથ્થ છે.....આપણે જ્ત્રીયાં છી તે ત્ત્રીયાં અંગ્ત્રી થ્ત્રી વાંચત-લખતં ના આવડે તે આપણને શથ્ત્રી આવે છે. પણ આપણે જે છી તેભષા લખત-વાંચતં ના આવડે તે આપણને સંકોર નથી થ્ત્રી. કાથ્થા આપણે પોતજ ભષાને ભદ નથી આપતં. જી સ્ત્રી ટ્ત્રી યેલયામં સેન જી સસની મહત્તિ પ્ત્રી ય્થાણે જી કાદ લાખ ભથ્ત્રીયો છે. જેમ્થી 78ટકાથી વઘાયે ભથ્ત્રીયો ભથ્ત્રીમં જન જી મેને છેલ્લ જી ચળીસેક વથ્ત્રી ધમં અહીં આવ્ત્રીયા છે. વળી ગુજથતીનું આગમ્ન છેલ્લ જી લાં પાંત્રી થીસેક વથ્ત્રી ધથી થ્ત્રી. જે પ્ત્રી ય્થાણે અહીં આવેલા મેટાભગનાં ગુજથતી ગુજથતી વાંચી કે લખી શકવા પુથ્ત્રી સક્ત્રી ધમ છે. શું તેને ગુજથતી ભષા વાંચવાની ઘર જી નહિથ્ત્રી હોય.....નવાઘની વાતતે જી છે કે જી સ્ત્રી ટ્ત્રી યેલીયાની સથ્કાદ જે તેદેશ અને સમજનાં લોકોની મ્ત્રીમષાનું મ્હત્ત્રી ત્ત્રી સમ્જે છે અને જી ટલે જ સેન ટથ્ત્રીક અને ઘમીગ્ત્રી યેશન વભિગમં ગુજથતીમં મહત્તિ ઉપલબ્ ઘકથ્વાનાં પ્ત્રી ય્થત્ત્રી નો કથયા છે. અને લાયબ્ત્રી થ્ત્રીમં ગુજથતી કે ભથ્ત્રી પ્ત્રી યંત્રીય ભષાનાં પુસ્ત્રી ત્ત્રી ઉપલબ્ ઘ છે. ભથ્ત્રીમ્થી આવેલી મેટાભગની હીન ટ્રીભધી અને દક ધણિ ભથ્ત્રીય વસતે પાસે પોતની ભષાનું પ્ત્રી ય્કાશન છે સવિાય કે ગુજથતી.

આપણી શ્હેણીકથ્ત્રી, થીતમ્ત્રી પહેથ્થેશ, આપણાં લોકો અને આપણાં ત્ત્રીવાયે આપણને આપણાં મ્ત્રીથી જોડી થપે છે અને જી ટલે જ વથ્ત્રી ધોથી વશિ વમં વસેલાં ગુજથતી આજે પણ પોતની જી ાખ જાળવી શક્ત્રીયા છે. પણ જો તેમ્ત્રી દ્ મ્ત્રીયાવડા અને ઉજવણી પુથ્ત્રીય હશે તે તે આપણી જી ાખનો જી કમ્ત્રી દ્ રહેથે છે. કાથ્થા તેમાં સવિાય આપણી પાસે આપવા મટે ઘણું બ્ધ્ત્રીય છે. જેમ કે આપણો ઘત્ત્રીસ, સાહત્રીય,

આના લેખક છે પૂથ્ વી ગજ ૪૨
થવાિા, 21 મર્ ૨ 2010 18:42

સંગીત કલા, આપણાં લોકો અને તેણે જોયેલા ઉત્તર-રઢાવનો અનુભવ, સફળત, સંઘર્ષ ધ અને સમ્ય સાથેકયેલો વક્તિસ જે આપણાં મટે ગૌથવની વાત છે. આ બુદ્ધજ જો મર્ ૨ કહેવા, સાંભળવા પુશુતં હશે તે તેમો આવથા બુદ્ધ લાંબે નહિ હોય. નવી પેઢી સુધી પહોંચડવા મટે કહેલી કે સાંભળેલી વાતનહિચલે, લખેલી વાતજોઘશે. આવનાથી પેઢી પુથવા મંગશે, કયાંથી લાવીશું.....મ્ને થય છે કે મર્ ૨ ગુજથતેપણું જ શું કામ.....આવતેકાલની પેઢીને પણ ખબર પડવી જોઈ કે અહીં આવનાથ આપણે પાશ્કી ધટી પર આવીને પગભ ઘ્યાં તેખેખે સહેલું નહોતું સ ટ યેલચિામં આવેલો શુદ્ધઆત્મો ગુજથતે કાફલો, કેવી થીતેમ્નાયો, કઘ થીતેસંગઠન ઘ્યું, અહીંનાં સંજોગો સાથેલડતં લડતં તેણે કેવી થીતેઅહીંની દુનચિામં પોતની ક દુનચિા વસાવી.....દયેક પથેશીની ક સંઘર્ષ ધ ચાર્ થ હોય છે જે અહીંના દયેક ગુજથતેની પણ હશે. જેની કયાંય નોંધનથી લેવાઈ. કાથળ આપણી પાસે યોગય મધયમ જ નથી. ઘન ફોર્મેશન ટેકનોલોજીનાં યુગમં જીવનાથ આપણે આપણાં જ ભઘબુદ્ધી થી અજાણ છી. ભૂત્કાળની નોંધલેવાય ત્ચાટે તેભવચિયનો ઘતહાસ બ્ને છે જચાટે આપણી પાસે તે વથ્ ત્મન જાણવાનું પણ મધયમ નથી. આ સંજોગોમં મ્ને લાગે છે કે ગુજથતે પબ્ લીકેશન હોવું જ જોઈ. આ કોઘ ફથચિાદ કે મંગણી નથી પણ જુથચિાત છે. કદાર મર્ ૨ મથી જ નહિપણ ગુજથતે હોવાનું ખુદ ગૌથવ છે તેદયેકને આ જુથચિાતલાગતે હશે. શથ્ત ટલી જ કે જુથ પુથી કથવા મટે જે જવાબદાથી લેવી પડે તેમી પણ તેચાથી થખવી પડે. આ શકય છે જો વા ગુજથતે ના સાથ્થી જેમ્ને ગુજથતે ભેજન કથ્તં પણ વઘટે ભૂમ ગુજથતે ભધાની લાગતે હોય. નમ્સતે